

УЖГОРОД

ЦІНА 3,50 ГРН.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ПРАПОР ПІДНЯЛИ В УЖГОРОДІ

з нагоди відкриття Зимових Олімпійських ігор-2026 в Італії

Україну в 11 видах спорту представляють 46 найкращих атлетів та атлеток. Серед них у складі національної збірної – 6 закарпатців, які виборюватимуть першість у сноубордингу, фрістайлі, гірськолижному спорті та біатлоні.

Херсонської та Дніпропетровської – розмістили на 25 двосторонніх стендах.

Відвідувачі можуть побачити унікальні марки, листи й поштові картки з усього світу, а також спеціальні поштові штемпелі. Серед найцінніших експонатів – марки 1896 року (Греція), присвячені першим Олімпійським іграм сучасності. Уперше в історії «Закарпатолімпіфлу» представлено експонат олімпійського чемпіона, українського фехтувальника Георгія Погосова.

Крім того, представники Укрпошти погасили поштовий блок із чотирьох марок, присвячених видам спорту, у яких Україна бере участь у зимових Олімпійських іграх: біатлону, фігурному катанню, санному спорті та фрістайлу.

«УЖГОРОДСЬКА ПАЛАЧІНТА»

вже чекає на вас!

Фестиваль стартував в п'ятницю, 13 лютого, у Боздоському парку, триватиме до 15 лютого.

Це гастрономічний фестиваль із культурною та розважальною програмою, що поєднує українські й закарпатські традиції, але із вкрапленнями сучасних кулінарних поєднань. **Важливо! Фестиваль має благодійне спрямування.** Організатори заходу – "Рух

підтримки закарпатських військових – Ужгород" у співпраці з обласною командою з адаптивних видів спорту "CS Gladiator", "Творчі Волонтери Ужгород" та іншими громадськими організаціями; за сприяння Закарпатської обласної державної адміністрації, Ужгородської міської ради і "Боздоського парку" та парку "Під замком". Мета фестивалю – збір коштів для закарпатських підрозділів ЗСУ, підтримка ветеранських бізнесів і локальних крафтових виробників. У ПРОГРАМІ ФЕСТИВАЛЮ: • **млиніці найрізноманітніших варіацій**; • **традиційні закарпатські страви, дегустації напоїв, вина, меду тощо**; • **концертна програма**; • **майстер-класи й конкурси для дітей і дорослих**; • **конкурс на найсмачніші палачінти**; • **чемпіонат із жиму лежачи «Залізна Палачінта»**; • **тематичні фотозони**; • **фаєр-шоу та спалення зимової «мари»**; • **благодійні акції зі збору коштів для ЗСУ.** ЗАПРОШУЄМО НА «УЖГОРОДСЬКУ ПАЛАЧІНТУ»! БУДЕ СМАЧНО!

В Ужгородській міській раді днями відбувся черговий особистий прийом громадян, який провів міський голова Богдан Андрійв. Під час прийому до очільника міста звернулися 10 мешканців міської територіальної громади.

ФОТОФАКТ

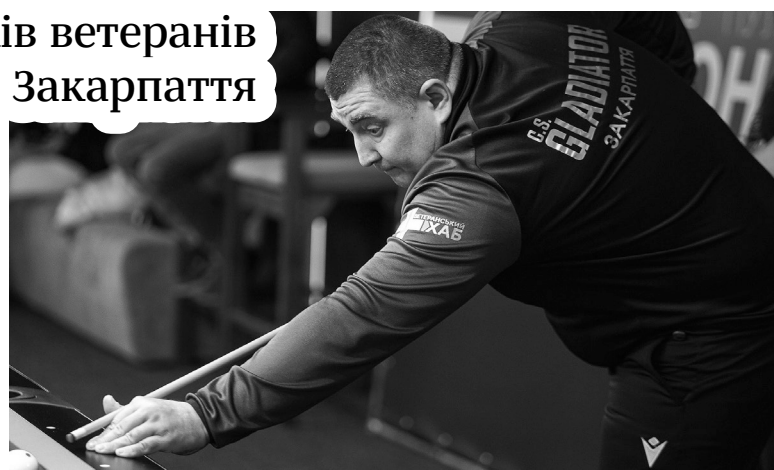
Основні звернення стосувалися надання матеріальної допомоги, вирішення питань у сфері комунального господарства, зокрема ремонту житлових будинків, оренди земельної ділянки, а також демонтажу воріт, що блокують проїзд у провулку Ботанічному.

У ході особистого спілкування міський голова надав заявникам необхідні роз'яснення. За підсумками розгляду звернень було надано доручення відповідним структурним підрозділам і службам для опрацювання порушених питань у межах чинного законодавства.

ЗМАГАННЯ ЗІ СПОРТИВНОГО БІЛЬЯРДУ В РАМКАХ «ІГОР ВОЇНІВ КАРПАТ»

зібрали понад сім десятків ветеранів із різних районів Закарпаття

– Уперше в Ужгороді пройшли змагання зі спортивного більярду серед ветеранів війни – обласний турнір з пулу в межах «Ігор воїнів Карпат». Понад сім десятків ветеранів із різних районів Закарпаття зібралися, щоб позмагатися за першість, підтримати один одного та ще раз довести: справжня сила – у витримці, взаємній підтримці й вірі в себе.

Для учасників більярду – це не лише спорт, а й важливий елемент фізичної та психологічної реабілітації, який допомагає відновлювати координацію, швидкість реакції та внутрішню рівновагу.

Для проведення змагань на базі більярд-клубу «Buffalo» облаштували окрему, повністю адаптовану залу для людей з інвалідністю. Низькі столи та зручне розташування дозволяють учасникам пересуватися на кріслах колісних, створюючи безбар'єрний простір, де кожен має рівні можливості.

Щиро дякую організаторам, партнерам і всім, хто долучився до створення цієї події. А нашим ветеранам – глибока шана і вдячність, – розповів Ужгородський міський голова Богдан Андрійв.

ЧЕМПІОНАТ УЖГОРОДА З ПЛАВАННЯ

відбувся у басейні ліцею імені Августина Волошина

Відкриті змагання мали відбірковий характер до чемпіонатів України серед юніорів, юнаків та кадетів. У чемпіонаті міста, який тривав 7 – 8 лютого, взяли участь 16 команд, загалом 230 дівчат і юнаків.

плавання України в Закарпатській області. Вони привітали учасників змагань, побажали спортсменам чесної боротьби, нових спортивних досягнень і яскравих перемог.

Юні плавці змагалися на 6 доріжках на дистанціях 25, 50, 100 та 200 метрів вільним стилем, батерфляєм, брасом і на спині; 100, 200 та 400 метрів комплексним плаванням, а також 400 метрів вільним стилем. У програмі змагань також відбулися змішані естафети 4×25 м та 4×50 м вільним стилем.

Участь у чемпіонаті брали спортс-

мени таких вікових груп: дівчата та юнаки 2011 року народження і старші, 2012–2013, 2014–2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 років народження та молодші.

Головна суддя змагань – Данієлла Муратова, рефері – суддя національної категорії Сергій Пилип.

Змагання відбулися за сприяння Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради й відокремленого підрозділу Федерації плавання України в Закарпатській області.

Свою майстерність продемонстрували спортсмени ужгородських спортивних клубів та закладів: «ОЛІМПІК», «Team Royak swimming», КЗ «ДЮСШ №1 м. Ужгород», «Тіса. Спорт», «Інваспорт», «Dream Way», «НеМо», а також команди з інших міст і громад – «Мукачєво-Спорт» (Мукачєво), ДЮСШ Холмківської ТГ, «Річка» (Хуст), «Моя стихія» (Виноградів). До змагань долучилися й гості з інших регіонів України: «К3Swim» та КЗ «ДЮСШ імені Г. Прокопенка» (Львів), КДЮСШ «Динамо» (Ромни, Сумська область), Золотоніська ДЮСШ (Золотоноша, Черкаська область).

В урочистому відкритті чемпіонату взяли участь міський голова Ужгорода Богдан Андрійв, начальниця управління у справах культури, молоді та спорту УМР Алла Чернобук, представники відокремленого підрозділу Федерації

ДЕПАРТАМЕНТ МІСЬКОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ГО «ГОЛОС РОМНІ» УКЛАЛИ МЕМОРАНДУМ ПРО СПІВПРАЦЮ

– документ підписали директорка департаменту Данієлла Геворкян та президентка «Об'єднання ромських жінок «Голос Ромні» Анжеліка Белова.

Громадська організація «Об'єднання ромських жінок «Голос Ромні» працює в Ужгороді з 2022 року та надає різні види підтримки вразливим категоріям населення Закарпаття: ромській громаді, внутрішньо переміщеним особам, родинам військовослужбовців (-иць) та іншим. В Ужгороді діють дитячий та молодіжний простори, де можна безоплатно отримати освітні, психологічні, логопедичні, юридичні послуги. Також тут готують до Національного мультипредметного тесту і заповнюють освітні прогалини, які виникли внаслідок дистанційного навчання через COVID-19 і повномасштабної війни. Цими послугами вже скористалися понад 500 осіб.

Водночас у «Голосу Ромні» є досвід надання психологічної та юридичної допомоги, також жінки проходять курси перекваліфікації та здобувають професії майстринь манікюру, педикюру, опановують перукарську майстерність та інші види діяльності, чим підвищують свою економічну спроможність. Наразі на Закарпатті курси навчання від «Голосу Ромні» безкоштовно пройшли 253 жінки.

Меморандум між Департаментом міської інфраструктури Ужгородської міської ради та ГО «Голос Ромні» враховує досвід організації та передбачає, зокрема, співпрацю в таких напрямках:

- *сприяння інклюзії та покращення соціально-економічного становища ромської громади;*
- *розширення прав та можливостей ромської національної меншини та подолання дискримінації;*
- *підвищення обізнаності про проблеми ромської громади;*
- *спільну реалізацію проектів та ініціатив для покращення умов життя громади;*
- *залучення ресурсів та інвестицій для розвитку.*

Окремим напрямом співпраці наразі є забезпечення можливостей для навчання та професійного розвитку ромських жінок, зокрема, створення за підтримки «Голосу Ромні» та німецьких партнерів соціального підприємства в Ужгороді, яке надаватиме клінінгові послуги і забезпечить нові робочі місця, офіційне працевлаштування та кар'єрний ріст.

Меморандум про співпрацю є безстроковим і передбачатиме в майбутньому підтримку спільних ініціатив, які покликані покращувати життя ромської національної спільноти в Ужгороді. Станом на сьогодні на Закарпатті різні види підтримки від «Об'єднання ромських жінок «Голос Ромні» отримали 8983 людини.

ОГОЛОШЕННЯ

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ** втрачене Свідоцтво про здобуття повної загальної середньої освіти серії АК № 54547539, видане 20.06.2024 р. Ужгородським ліцеєм "Інтелект" на ім'я Сивохоп Іван Іванович; а також Додаток до цього свідоцтва: АУ № 198692.

БЕЗОПЛАТНОЮ СТОМАТОЛОГІЧНОЮ ДОПОМОГОЮ В УЖГОРОДІ МОЖУТЬ СКОРИСТАТИСЯ

військовослужбовці та рідні Захисників України (дружина або чоловік) – відповідно до міської цільової програми

Йдеться про учасників бойових дій, а також членів сімей загиблих, полонених і зниклих безвісти військовослужбовців.

Для зазначених категорій передбачена безоплатна терапевтична і хірургічна стоматологічна допомога (за винятком протезування з дороговартісних матеріалів).

ТАКІ ПОСЛУГИ В УЖГОРОДІ НАДАЮТЬ:

- клініка «LD & Varosh Dental Clinic» (вул.Євгена Коновальця,3);
- клініка «Shtefutsa.dental.clinic» (вул.Миколи Бобяка, 8, корп.2);
- клініка «ДЕНС» (вул.Яроцька, 1А);
- клініка «AmoDent» (вул.Капушанська, 145 Б/1).

Як ми інформували, в Ужгороді діє Програма фінансування стоматологічної допомоги окремим категоріям населення міста.

На одного пацієнта передбачено відшкодування із міського бюджету до 25 000 гривень, **повідомляє управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення УМР.**

НА ТЕРИТОРІЇ МІСТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ПОСЛУГИ НАДАЮТЬ 29 СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ,

однак тільки 9 із них сплачують до бюджету Ужгорода ПДФО та інші місцеві податки і збори

Робоча зустріч із суб'єктами господарювання, що здійснюють діяльність у сфері надання телекомунікаційних послуг на території обласного центру, відбулася в Ужгородській міській раді.

Із представниками бізнесу зустрілися міський голова Богдан Андрійв, заступниця міського голови Марія Бадида, директор департаменту міської інфраструктури Данієлла Геворкян, а також депутати міської ради та працівники ДМІ.

На початку зустрічі Богдан Андрійв наголосив на необхідності приведення господарської діяльності у сфері телекомунікаційних послуг у відповідність до вимог чинного законодавства та важливості сплати податків до бюджету громади.

необхідності впорядкування волоконно-оптичних ліній зв'язку в межах міста. Зокрема, йшлося про проведення повної інвентаризації кабельних мереж із подальшою розробкою планів-схем їх розміщення, а також про приведення облаштування мереж у відповідність до чинних державних будівельних норм. Після виконання зазначених вимог передбачено укладення договорів з органом місцевого самоврядування щодо розміщення оптоволоконних ліній зв'язку на об'єктах комунальної власності.

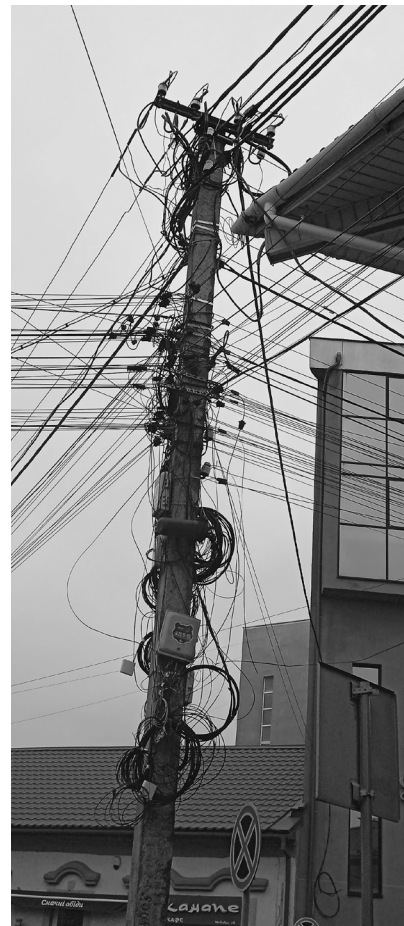
Учасників також ознайомили

Як поінформувала Марія Бадида, на території міста цим видом діяльності займаються 29 суб'єктів господарювання, однак тільки 9 із них сплачують до бюджету Ужгорода ПДФО та інші місцеві податки і збори.

Директорка департаменту міської інфраструктури Данієлла Геворкян акцентувала увагу на

з проектом рішення виконкому «Про ідентифікацію технічних засобів електронних комунікацій», який передбачає маркування кабельних мереж, упорядкування процедур та надходження плати до бюджету міста. Наголошувалося й на доцільності перереєстрації телекомунікаційних підприємств на облік Ужгорода.

За результатами зустрічі суб'єктам господарювання рекомендовано розробити план-схеми розміщення кабельних мереж, подати відповідну документацію до міської ради, провести маркування мереж до 31 грудня 2026 року та забезпечувати постійну взаємодію з департаментом міської інфраструктури.

УЖГОРОД У ЖАЛОБИ...

В Ужгороді 5 лютого попрощалися із 25-річним захисником – старшим солдатом, стрільцем-помічником гранатометника Олексієм Бриньком, який помер на Сумщині під час проходження військової служби.

Чин похорону відбувся на площі Народній. Віддати шану військовослужбовцю прийшли рідні, друзі, військові, ужгородці, міський голова Богдан Андрійв.

Від Головнокомандувача ЗСУ генерала Олександра Сирського зачитали пам'ятний лист на знак глибокої вдячності за жертвне служіння в лавах Збройних Сил.

Поховали Олексія Бринька з військовими почестями на Пагорбі Слави.

У захисника залишилися батьки, брат.

Вічна пам'ять і шана...

Після 18 місяців у статусі зниклого безвісти в Ужгороді 6 лютого попрощалися із 41-річним солдатом Олександром Шугаром.

Олександр Шугар був кулеметником 1 стрілецького відділення 2 стрілецького взводу 1 стрілецької роти військової частини А4821. Воїн загинув 27 травня 2024 року під час виконання бойового завдання із захисту Батьківщини біля населеного пункту Семенівка Покровського району Донецької області.

Чин похорону відбувся на площі Народній. Віддати останню шану полеглому прийшли рідні й близькі, військові, мешканці міста, міський голова Ужгорода Богдан Андрійв.

Під час церемонії зачитали пам'ятний лист від Головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського – на знак глибокої вдячності за жертвне служіння Олександра Шугара в лавах ЗСУ.

Поховали воїна з військовими почестями на Пагорбі Слави.

У захисника залишилися мама, сестра та брати.

Вічна пам'ять і шана Герою.

Із глибоким сумом сприйняли звістку про відхід у вічність Володимира Співака – народного артиста України, видатного диригента, людини, чия творчість об'єднувала людей і дарувала світло та натхнення багатьом поколінням слухачів.

Усе життя Володимира Григоровича було нерозривно пов'язане з музикою. Служачи військовим диригентом у Збройних Силах України, а згодом очоливши створений за його ініціативи духовий оркестр Закарпатської обласної філармонії, він понад два десятиліття формував його обличчя, стиль і високий професійний рівень. Завдяки його таланту, енергії та невтомній праці Академічний естрадно-духовий оркестр став справжньою окрасою культурного життя Ужгорода і Закарпаття та здобув щирю любов слухачів.

Маєстро не лише творив музику, а й щедро передавав свої знання молодому поколінню, виховуючи нових музикантів, для яких став наставником і прикладом відданості мистецтву.

Світла пам'ять про талановитого диригента, мудрого наставника та щирю людину назавжди залишиться у серцях колег, учнів, друзів і всіх, кому пощастило знати його особисто або чути музику у його виконанні.

Висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким Володимира Григоровича. Вічна пам'ять...

Міський голова Богдан Андрійв, працівники та депутати Ужгородської міської ради

Із сумом повідомляємо, що за даними КП «Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 3 по 10 лютого ПИШЛИ ІЗ ЖИТТЯ 25 УЖГОРОДЦІВ:

- Панцо Олександр Васильович 1969 р.н.
- Балко Василь Андрійович 1940 р.н.
- Улинець Світлана Вікторівна 1946 р.н.
- Аміт Іван Андрійович 1969 р.н.
- Зінченко Ганна Юріївна 1938 р.н.
- Макара Юрій Андрійович 1940 р.н.
- Острубацький Григорій Григорович 1957 р.н.
- Герзаніч Галина Павлівна 1948 р.н.
- Вашаш Єва Андріївна 1955 р.н.
- Бринько Олексій Адамович 2000 р.н.
- Шугар Олександр Юрійович 1982 р.н.
- Старцева Марія Олександрівна 1952 р.н.
- Дюрдь Михайло Іванович 1957 р.н.

- Калинська Раїса Антонівна 1956 р.н.
- Адам Жулієтта Олександрівна 1972 р.н.
- Косей Міклош-Еміл Дюлович 1943 р.н.
- Брензович Марія Юріївна 1952 р.н.
- Лешко Ігор Михайлович 1954 р.н.
- Петришинець Магдаліна Михайлівна 1951 р.н.
- Паньків Марія Андріївна 1955 р.н.
- Груна Марія Василівна 1957 р.н.
- Жуковська Катерина Федорівна 1938 р.н.
- Перепелиця Володимир Михайлович 1945 р.н.
- Лупей Ганна Миколаївна 1943 р.н.
- Кривка Ганна Матвіївна 1950 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

ОСОБИСТИЙ КУБОК ЗАКАРПАТТЯ З ВАЖКОЇ АТЛЕТИКИ СЕРЕД ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК

відбувся в обласному центрі

тури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.
Вагові категорії:
чоловіки: 55 кг, 60 кг, 65 кг, 71 кг, 79 кг, 88 кг, 94 кг, 110 кг;
жінки: 48 кг, 53 кг, 58 кг, 63 кг, 69 кг, 77 кг, 86 кг, +86 кг.

культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради Алла Чернубук, керівник ГО «Федерація важкої атлетики міста Ужгород та Ужгородського району» Іван Куклишин. Вони привітали спортсменів і тренерів, побажали учасникам

змагання були відбірковими – за їхніми результатами формуватимуть збірну команду області для участі в чемпіонаті України з важкої атлетики.

За нагороди боролися понад 60 спортсменів з Ужгорода, Сваляви, Виноградова, Хуста, Іршави, Великого Березного, Тур'ї Ремети. У

турнірі взяли участь збірні команди міст, територіальних громад та спортивних шкіл області, інформує управління у справах куль-

В урочистому відкритті змагань взяли участь і міський голова Ужгорода Богдан Андрійв, начальниця управління у справах

вдалих виступів, високих результатів та нових спортивних здобутків.

Богдан Андрійв також передав представникам ГО «Федерація важкої атлетики міста Ужгород та Ужгородського району» набір спортивного інвентарю – 5 комплектів олімпійських змагальних грифів, 4 комплекти тренувальних та 1 комплект змагальних дисків різної ваги – від 5 до 25 кг для успішного функціонування федерації та якісного проведення змагань різних рангів.

ФОТОФАКТ
В Ужгороді ветерани та представники Спілки учасників бойових дій «Нескорені» разом із сім'ями відвідали майстер-клас із гончарства, що відбувся у Закарпатському обласному центрі дитячої та юнацької творчості

«ПАДІЮН». Захід став черговим ретритом, організованим департаментом соціальної політики Ужгородської міської ради, та пройшов у теплій атмосфері.

Майстер-клас провела керівниця гуртка художньої кераміки «ПАДІЮН» Христина Жолтані. Вона поділилася своїми знаннями й досвідом та допомогла учасникам власноруч створити глиняні вироби. Робота з глиною сприяла емоційному розвантаженню ветеранів, а також вільному й невимушеному спілкуванню батьків і дітей.

Подібні ініціативи є важливою складовою психосоціальної підтримки ветеранів, адже допомагають знизити рівень стресу, сприяють відновленню внутрішньої рівноваги та соціальної адаптації.

Департамент соціальної політики Ужгородської міської ради висловлює щиру вдячність адміністрації «ПАДІЮН» та педагогині за професіоналізм, чуйне ставлення й турботу про наших захисників та їхні родини.

ЗМАГАННЯ З ГАНДБОЛУ SERED KOMAND ХЛОПЦІВ ТА ДІВЧАТ 7-8 КЛАСІВ пройшли в «Центрі олімпійської підготовки Закарпатської області»

На базі комунального закладу «Центр олімпійської підготовки Закарпатської області» 3 лютого відбулися змагання з гандболу серед команд хлопців 7-8 класів у межах 3 (міського) етапу проєкту «Пліч-о-пліч всеукраїнські шкільні ліги».

У турнірі взяли участь чотири команди, які продемонстрували високий рівень підготовки, згуртованість та справжній спортивний характер. Ігри проходили в динамічній, напруженій боротьбі, кожна команда боролася за результат до фінального свистка. Учасники показали гарну техніку володіння м'ячем, командну взаємодію та волю до перемоги.

За підсумками змагань місця розподілилися таким чином:

– I місце – команда Ужгородського

- ліцею № 9;
- II місце – команда Ужгородського ліцею імені В. С. Гренджі-Донського;
- III місце – команда Ужгородського ліцею № 15.

Усі учасники змагань заслуговують на щирі похвали за активну участь, спортивну поведінку та прагнення до розвитку. Такі турніри не лише визначають сильніших, а й сприяють популяризації гандболу, формуванню командного духу та взаємоповаги серед школярів.

Окремі вітання – переможцям змагань та їх тренеру Вікторії Шклярук. Бажаємо команді успіхів на наступному етапі змагань і нових спортивних здобутків. Варто зазначити, що під керівництвом Вікторії Шклярук у минулому сезоні команда Ужгородської міської територіальної громади здобула бронзові нагороди на всеукраїнському етапі змагань з гандболу, що є яскравим підтвердженням

високого рівня підготовки та професійної роботи тренера.

Дякуємо представникам громадської організації «Федерація гандболу Закарпатської області» за об'єктивне та професійне суддівство.

Бажаємо всім учасникам подальших успіхів, натхнення та нових перемог!

• • •

Фінальні змагання з гандболу серед команд дівчат 7-8 класів відбулися 5 лютого – вони проходили у межах 3 (міського) етапу проєкту «Пліч-о-пліч всеукраїнські шкільні ліги» під гаслом «РАЗОМ ПЕРЕМОЖЕМО» серед закладів загальної середньої освіти Ужгородської міської територіальної громади.

СИТУАЦІЮ ІЗ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ МІСТА З ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ, БОРГАМИ ДО ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ, СТАНОМ СПЛАТИ ЄСВ ТА ПОДАТКОВОГО БОРГУ

обговорили на засіданні комісії Ужгородської міської ради

Питання забезпечення своєчасності та повноти сплати податків, а також стан погашення заборгованості із виплати заробітної плати, стипендій та інших соціальних виплат обговорили на засіданні комісії Ужгородської міської ради під головуванням заступниці міського голови Марії Бадида.

Учасники засідання розглянули ситуацію із заборгованістю підприємств міста з виплати заробітної плати, боргами до Пенсійного фонду України в Закарпатській області, станом сплати єдиного соціального внеску та податкового боргу в розрізі місцевого бюджету. Участь у засіданні взяли представники виконавчої служби, Пенсійного фонду України, податкової служби та інших

дотичних установ, Національної служби посередництва і примирення.

Особливу увагу приділили динаміці скорочення податкового боргу: як зазначила Марія Бадида, станом на 1 лютого цього року порівняно з 1 січня податковий борг у місті вдалося скоротити. За словами посадовиці, цьому, зокрема, сприяла превентивна робота міської ради – надсилання повідомлень-попереджень юридичним

та фізичним особам-підприємцям, які мають заборгованість. Метою такої роботи є подальше скорочення кількості підприємств-боржників.

Окремо учасники домовилися про налагодження оперативного обміну інформацією щодо новостворених боргів, які фіксує податкова служба, з метою залучення управління економічного розвитку до своєчасної розсилки повідомлень-попереджень боржникам. Така координація мала б пришвидшити інформування підприємств, установ і організацій та сприяти зниженню ризику накопичення заборгованості.

Крім того, управління економічного розвитку міста спільно з ГУ ДПС у Закарпатській області

продовжить превентивну та попереджувальну роботу з боржниками щодо сплати податків до місцевого бюджету. Департаменту міської інфраструктури рекомендовано актуалізувати роботу з погашення податкового боргу у комунальних підприємствах, а також звернутися до Управління банкрутства Західного міжрегіонального управління Міністерства юстиції щодо стану припинення діяльності (ліквідації) комунальних підприємств.

ПРАПОР НАДІЇ ЗАЛИШАТИМЕТЬСЯ НА СВОЄМУ МІСЦІ ДОТИ,

доки додому не повернеться останній український полонений

У час, коли Україна продовжує боротьбу за свою свободу, особливого значення набувають символи, що нагадують про ціну цієї боротьби та про тих, на кого чекають удома. Цього тижня в Ужгородському ліцеї № 6 імені Василя Гренджі-Донського підняли Прапор Надії – символ пам'яті про українських військових, які перебувають у полоні або вважаються зниклими безвісти. Це перший такий прапор в Ужгороді та на Закарпатті.

Біло-чорний стяг встановили під Державним Прапором України. Відтепер він щодня майоритиме на території ліцею як нагадування про біль утрат, тривале й важке очікування та віру, яка не згасає навіть у найтемніші часи.

Біла смуга прапора символізує надію, свободу й повернення додому.

Чорна – страждання, біль і випробування, які довелося пережити нашим захисникам у неволі. Прапор Надії залишатиметься на своєму місці доти, доки додому не повернеться останній український полонений.

Також у ліцеї відкрили Стіну пам'яті на честь військових і добровольців – випускників за-

ПЕРШУ З СЕРІЇ БЕЗКОШТОВНИХ ЕКСКУРСІЙ МІСТОМ

В Ужгороді минулої неділі відбулася перша із серії безкоштовних екскурсій містом, яка збирала чимало охочих більше дізнатися про історію та романтичні сторінки обласного центру.

присвятили ужгородським історіям кохання

Учасники зустрілися біля знаку «Я люблю Ужгород» на площі Поштовій, звідки разом із гідесою Іриною Газій вирушили на прогулянку, присвячену історіям кохання, що пов'язані з різними куточками Ужгорода.

Під час екскурсії дізналися зворушливу історію кохання Тиводара Пушкаша – винахідника автоматизованого телефонного зв'язку – і його дружини графині Софії Феттер фон дер Лілі. Прогулянка продовжилася Липовою алеєю, яка вважається одним із найромантичніших символів міста: форма липового листка нагадує перевернуте серце, а в теплу пору року алея традиційно стає улюбленим місцем для закоханих пар.

Екскурсанти також почули історію кохання Августина Волошина та Ірини Петрик, пройшли вулицю Корзо, яку часто назива-

ють серцем Ужгорода, зупинилися на Театральній площі, де дізналися легенду про ужгородських Ромео і Джульєтту – офіцера Гейзу Шеффера та дівчини Агнес Деметер, пов'язану з рестораном «Корона». Маршрут проліг і через пішохідний міст, який у народі називають «мостом залізного кохання» через численні замочки, залишені закоханими на знак вірності. Далі учасники оглянули мініскульптурку Міклоша Берчені та Крістіни Чаки на площі Шандора Петефі й почули історію їхніх почуттів, а завершилася екскурсія розповіддю про кохання поета

Шандора Петефі та Юлії Сендреї.

Організатори – управління економічного розвитку міста Ужгородської міської ради – зазначають, що серія безкоштовних екскурсій триватиме, тож ужгородці та гості міста зможуть ще більше відкрити для себе історію та атмосферу старовинного Ужгорода. За анонсами можна стежити у мобільному додатку «Ужгород» <https://apps.kotkor.in.ua/uzh>, на шпальтах газети "Ужгород", на сторінках Ужгородської міської ради та Управління економічного розвитку міста Ужгородської міської ради у ФБ.

кладу, які загинули в російсько-українській війні з 2014 року. На ній – світлини й імена 14 полеглих Героїв. На жаль, нині їх уже 16. Кожне ім'я – це окрема доля, велика втрата для родини й громади та водночас приклад мужності й самопожертви.

Прапор Надії та Стіна пам'яті – це щоденне нагадування про нашу відповідальність пам'ятати полеглих, підтримувати їхніх рідних та родини зниклих безвісти й полонених і не втрачати віри у повернення кожного українського захисника.

ДО УВАГИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ В УЖГОРОДІ

Нагадуємо, що відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» українська мова є єдиною державною мовою в Україні та має обов'язково використовуватися й у сфері обслуговування.

Зокрема, стаття 30 цього Закону встановлює, що уся сфера обслуговування та надання інформації про товари й послуги повинна здійснюватися державною мовою, незалежно від форми власності суб'єкта господарювання.

ЦЕ СТОСУЄТЬСЯ, ЗОКРЕМА: обслуговування клієнтів у торговельних закладах, кафе, ресторанах, салонах, установах сфери послуг; подання інформації про товари, ціни, меню, оголошення, рекламні матеріали;

комунікації з відвідувачами як усно, так і письмово, включно з інформацією в мережі Інтернет.

Водночас на прохання клієнта його персональне обслуговування може здійснюватися також іншою мовою, прийнятною для сторін.

Закон спрямований на підтримку державної мови, її функціонування у публічних сферах життя та забезпечення рівних умов обслуговування для всіх громадян.

Підтримка державної мови сприяє створенню комфортного мовного середовища, утвердженню української культури та єдності суспільства.

Закликаємо суб'єктів господарювання Ужгорода неухильно дотримуватися вимог мовного законодавства та щоденно практикою підтримувати й утверджувати українську мову як мову спілкування, сервісу та взаємної поваги.

Інформація – з офіційного сайту Ужгородської міської ради

На вулиці Підгірній, 47 в Ужгороді є будинок, який також виконує роль храму. У ньому діє Євангельська методистська церква, причому діє, з перервою на 40 радянських років, ще з 1920-х. Сам будинок звели тут ще у 1908 році, а в березні 1923-го американська «Board of Missions of the Methodist Episcopal Church, South (Nashville, Tennessee)» викупила його для потреб невеличкої методистської громади Ужгорода, яка до того не мала постійного місця зборів.

Будинок цей був просторим і складався з двох квартир. У тій, що вікнами виходила на вулицю, була облаштована простора зала для богослужень і дві житлові кімнати для сім'ї священника. Друга квартира, більша за першу, розташовувалася вздовж двору. Її громада здавала в оренду, отримуючи таким чином невеличкий, але регулярний прибуток, який використовували на зарплатню священнику та підтримку молитовного дому. Позаду будинку простягався величезний город та сад, який нині є територією мистецького ліцею «Перспектива» (колишньої ЗОШ № 2).

На жаль, про життя методистської громади Ужгорода в чехословацькі часи ми багато не знаємо. Відомо лише, що у 1936 році в будинку проживав 34-річний священник Ярослав Черний, 20-річна Барбора Черна – можливо, молода дружина священника, а квартиру громада здавала чиновникам Петру Яренкевичу та Фердинанду Крейліку.

У 1938-му році священник чехословацької методистської церкви змушений був покинути Ужгород. В орендовану квартиру заселився власник готелю та ресторану «Берчені» Дюла Сіладі, обійстя же священника стояло закритим аж до 1941 року, поки угорська методистська церква не направила до Ужгорода пастора Яноша Гасича. Він став мешканцем міста у важкі воєнні роки, а потім так і залишився тут на все своє життя.

Народився Янош Гасич у 1898 році в Ніредьгазі. Його батько Ян Гасич був бідним робітником зі словацького міста Прешова. Мабуть, хтось із його предків займався пожежною справою, адже прізвище його

зі словацької мови перекладається саме так – «пожежник». Одружився Ян із угоркою Юліанною Борош із Ніредьгази, там же молода сім'я залишилася жити. Діток у пари було шестеро. Одна з них, Юлія, у дорослому віці наважилася першою в сім'ї греко-католиків Гасичів перейти у протестантизм. Дівчина захопилася ідеями методистського руху, поїхала до Німеччини, де стала сестрою милосердя (але не монахиною, бо протестанти не мають монаших чинів).

Через деякий час до Німеччини приїхав і старший брат Юлії Янош. Нині рідні не знають, хто саме вплинув на юнака і чому він також обрав служіння у методистській церкві, адже ця релігійна течія на початку XX століття була в Угорщині мало відомою і слабо розвиненою. Мабуть, свій вклад у вибір Яноша зробила все ж Юлія, котра також допомогла братові вступити до методистської духовної семінарії у Франкфурті-на-Майні.

Це був поважний навчальний заклад, який забезпечував хорошу європейську освіту. Навчалися у ньому молоді люди з різних країн. На літніх канікулах семінаристи їздили один до одного в гості – так Янош Гасич побував у 10-ти європейських країнах. У Швейцарії підкорював зі своїм товаришем гірські вершини, а ще тяжко працював, прибираючи стружку в цехах деревообробного підприємства. У Лондон поїхав, аби вивчити англійську мову. Потім згадував, що коли намагався на вулиці у когось щось спитати, перекожі дивувалися: «Якою мовою ви розмовляєте?». Аби говорити англійською так, щоб його розуміли англіїці, він і залишився у Лондоні на довгий час, влаштувався працювати садівником.

По закінченні навчання в семінарії Яноша призначили священником і направили служити до невеликого угорського селища Бор'яд. Звідти він часто приїздив до Будапешта, де й познайомився зі своєю майбутньою дружиною Табеєю Ленк. Табея була чистокровою німкенєю з міста Шонгайде. Її батько працював оператором на електростанції місцевої ливарні, рідні володіли фабрикою з виготовлення щіток, тобто сім'я Ленків була інтелігентною й заможною.

Табея приїхала до Будапешта погостювати в друзів. Вона теж була методисткою, саме у церкві й познайомилася зі священником Яношем Гасичем. Янош

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ ЖИТТЯ СВЯЩЕННИКА МЕТОДИСТСЬКОЇ ЦЕРКВИ ЯНОША ГАСИЧА

на той час мав уже 31 рік, Табеї було всього 22, але вони так сподобалися одне одному, що дуже швидко обвінчалися – Табея навіть додому до батьків з'їздити не встигла.

Придане для неї сім'я направила потягом, весілля зіграли у 1929-му в Будапешті, після чого молода пара поїхала у Бор'яд. У 1930-му в них народився син Янош, ще через рік на світ з'явилася донька Янка, а в 1935-му пара дочекалася другого сина Тібора (саме він та його молодша сестра Лівія і розповіли нам кілька років тому цю історію).

Після цього пастора Гасича перевели до Мішкольца, де він працював аж до 1941 року. А тоді перед священником поставили завдання відновити методистську громаду Ужгорода, полишену без керівника. Так сім'я зібрала речі і поїхала до тоді вже угорського Унгвара. Методистська громада тут була дуже маленькою – всього близько 20-ти сімей. Державної підтримки церква не мала, зарплатня священника була мізерною, тож Янош розумів, що в місті йому буде непросто. Але то була людина, яка не боялася роботи й вірила, що з Божою поміччю

людий юнак, хворий на туберкульоз. Хлопець був дуже слабким і блідим, спілкуватися з людьми не любив, частіше за все лежав собі в гамаку десь поміж дерев у великому садку. Старші же Сіладі були людьми добрими й привітними, тому сім'ї священника Яноша Гасича було дуже важко дивитися на те, як немолоде вже подружжя у 1944-му забирали до гетто. Забігаючи наперед, скажемо, що після Другої світової війни ніхто з них до Ужгорода так і не повернувся, казали, що Сіладі загинули в концтаборах. Та якось приїхав до міста невідомий чоловік, котрий представився родичем колишнього власника готелю «Берчені».

Він попросився пройти до саду, бо знав, під яким деревом Сіладі заховали свої сімейні коштовності. Сховок таки знайшов, після чого, подякувавши, поїхав. Більше про сліди цієї сім'ї та її нащадків Гасичі нічого не чули.

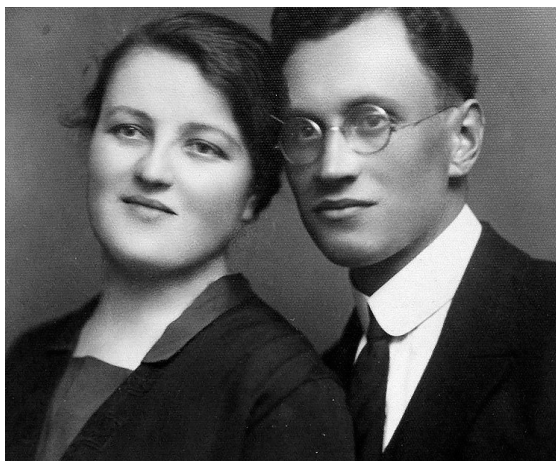
Загалом в роки війни ужгородський священник та члени його родини жили спокійно, хоч і дуже скромно. Зарплатні священника не завжди вистачало для того, аби забезпечити усім необхідним дружину з трьома дітьми. Тож по неділях Янош Гасич проводив служіння для громади, а в інші дні давав приватні уроки німецької та угорської мов, також невтомно працюючи на городі та в саду. Зібраний урожай сім'я віддавала на перепродаж знайомій жінці, котра торгувала на ринку – це, разом із запасами на зиму, дозволяло Гасичам почуватися

впевнено. Щодо Яноша, то він ще й часто був для прихожан порадиником і помічником. До нього, як до людини з освітою, приходили, аби написати заяви, клопотання, листи, часто супроводжував Янош до чиновників і методистів, котрі приїжджали до Ужгорода з усіх куточків краю. Всі знали, що коли приїдуть до міста, мають тут надійну й відповідальну людину – місцевого пастора, котрий однаково добре знає і угорську, і словацьку мови. До слова, зовні методистський священник ніяк на служителя церкви не скидався, адже в цій релігійній течії давно відмовилися від спеціального одягу для пасторів.

У 1944-му, коли родину Сіладі забрали до концтабору і квартира звільнилася, туди заселили Військовий трибунал: двох угорських військових юристів і секретаря. Суд у стінах цієї квартири провели лише раз, коли покарали солдата за зняття і вкрадений з літака годинник. До своїх сусідів військові ставилися привітно, навіть запропонували Яношеві пригнати військову вантажівку, аби він спакував речі й тікав з міста. «Війна вже програє, тож їдьте і не зупиняйтеся аж до Німеччини», – казали вони пастору. Але він самовільно покинути громаду не міг, тож від пропозиції військових відмовився.

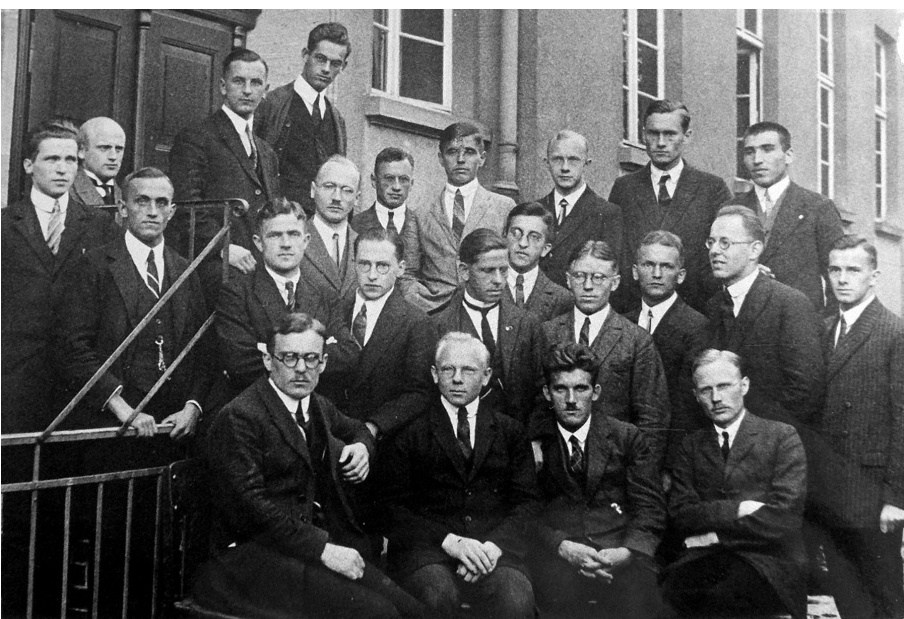
Надворі була осінь. Ужгород на той час вже активно готувався до боїв безпосередньо на вулицях міста. Радянські розвідувальні літаки залітали все частіше, бувало, скидали освітлювальні «свічки Сталіна».

Закінчення на наступній сторінці

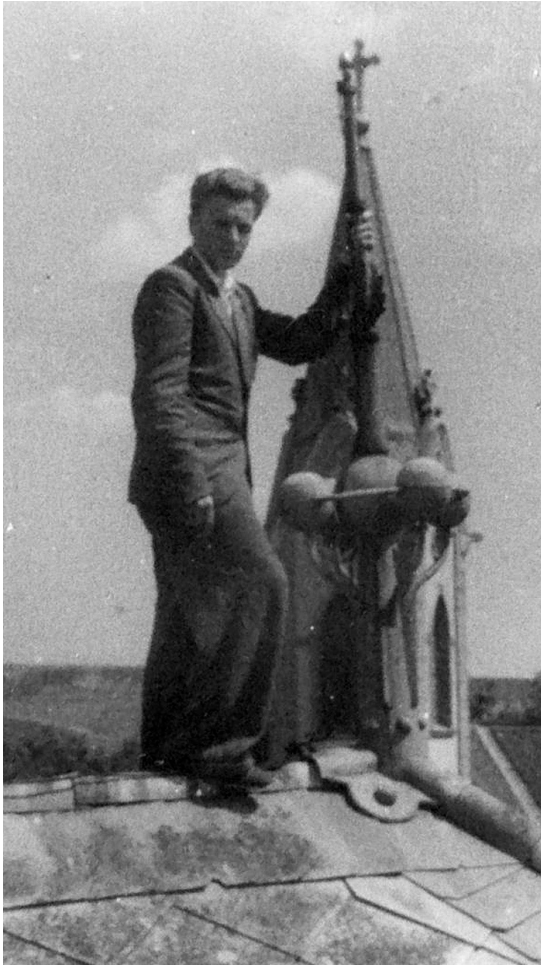

подолає всі труднощі.

Коли Гасичі приїхали до свого нового ужгородського помешкання, були вражені тим, як тут усе запущене. Город і сад занедбані, абсолютно пусті квартиру й молитовний зал довелось ремонтувати. Друга квартира, як ми вже згадували, була заселена єврейською сім'єю Сіладі. Багатій Дюла Сіладі, хоч і був власником ресторану та готелю, скромно жив в орендованій двокімнатній квартирі. Дітей у нього з дружиною не було, але разом із ними проживав якийсь родич – мо-

Янош серед семінаристів

Син Яноша Тібор тримається за шпиль на даху будинку. Навпроти видніється вежа лютеранської церкви (нині – Церква адвентистів)

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ ЖИТТЯ СВЯЩЕННИКА МЕТОДИСТСЬКОЇ ЦЕРКВИ ЯНОША ГАСИЧА

місто затихло. Першими на повороті нинішньої вулиці Другетів з'явилися два козаки на конях. Обережно виїшли, побачили кулеметне гніздо й швидко поскакали назад. Угорські солдати, кинуті напризволяще, зрозуміли, що на них тут чекає вірна смерть. Мешканці сусідніх будівників вмовили їх тікати, почали збирати їм старий одяг. Янош теж виніс свої штани, тож солдати перевдягнулися і втекли. Що було з ними далі – невідомо, адже хлопці мусили ховатися і від своїх, і від чужих.

Незабаром після того, яку місті підірвали мости, на площі Другетів з'явилася колона радянської піхоти. Військові йшли годинами, здавалося, колоні не буде кінця. Серед них було багато поранених, а ще видно було, що солдати зморені, голодні і дуже брудні. Спершу ужгородці ховалися в будинках, потім почали несміливо виходити. Дивитися на радянських солдатів без жалю було неможливо. Місцеві мешканці почали виносити їм їжу, Янош теж виніс на вулицю кошик з яблуками, поставив на землю. Солдати, побачивши це, кинулися до кошика, почали хапати яблука, засовувати їх у кишені. Кошик перевернувся, яблука розсіпалися, котилися вулицею, а солдати за ними бігли, жадібно хапали і дали наздоганяли колону.

Ще кілька днів місцеві жителі ховалися у своїх домівках. Ходили чутки, що солдати розбили і розграбували всі магазини у центрі, а в тих ужгородців, котрих таки зустрічали на вулицях, забірали наручні годинники. У той час сусідка Гасичів Ілуш-нийні

попросила Яноша піти з нею в пасаж, аби подивитися, чи вцілів її магазинчик з продажу канцтоварів. Янош взяв із собою ще й двох синів, аби допомогли винести вцілілий товар. Крадучись від будівлі до будівлі, дійшли вони до пасажу, а там побачили страшну картину: всі магазини були розбиті, товар носило вітром по всьому пасажу. У магазинчику Ілуш-нийні по підлозі були розкидані коробки з папером, хтось потрошив авторучки, загалом видно було, що сюди прийшли не красти, а просто розбити.

З того часу почалися дуже важкі часи. До пустої квартири методистської церкви заселилися тепер уже радянські офіцери. Були вони менш привітними, ніж угорці, постійно просили покористуватися посудом та столовими приборами, бо своїх не мали. Могли навіть серед ночі прийти за склянками, хоча й приносили натомість хліба. А якось один із них прийшов п'яний, почав кричати, аби йому зрубали

дерево в саду, бо він хоче в печі вогонь розкласти. Табеля з дітьми пожаліла рубати задля такого фруктового дерева. Діти знайшли в саду стару гілку, розпиляли її й принесли п'яному офіцеру. А коли додому повернувся Янош, то прийшов до офіцерів і сказав,

У 1952 році будинок методистської церкви держава націоналізувала, пристосувавши під дитячі ясла № 4. Гасичів же поселили неподалік, на вулиці Підгірній, де вони мали розділити 4-кімнатну квартиру зі ще однією сім'єю. Тоді, аби пройти у свою

що коли ще раз таке станеться, піде скаржитися військовому керівництву.

На «маленькій роботі» Яноша не забрали, бо його батько був словаком. Але і служити далі теж не дали. Спершу всі протестантські громади міста об'єднали під головування баптистського пастора. Подейкували, що він був МДБ-ником. Залишившись без роботи, сім'я Гасичів виживала, як могла. З будинку продали усе цінне, навіть обручки Яноша й Табеї довелося пожертвувати. Саме у цей складний час, у 1947-му році, у подружжя народилася четверта дитина – донька Лівія.

частину квартири, Гасичі мали або проходити через вітальню сусідів, або через спільну ванну з туалетом. Їхні гості завжди дивувалися, коли їх заводили до квартири через туалет.

Янош тоді влаштувався на роботу паркетником, викладав паркет в Ужгородському замку, коли його переробляли в музей. А потім багато років був працівником на ФМК.

Розраду він знайшов у кімнатних рослинах, вирощував такі катки, які не раз перемагали на міських виставках.

Помер останній методистський священник дорадянського Ужгорода у 1988 році, лишень трохи не доживши до свого 90-річчя.

Наостанок лише скажемо, що діти Яноша Гасича у пам'ять про свого доброго батька стали одними з тих, хто на початку 1990-х років, одразу після здобуття Україною незалежності, підписалися під меморандумом про відновлення методистської церкви в Ужгороді. У 1992 році методистській громаді повернули будівлю на вулиці Підгірній. Там церква працює і нині.

Тетяна ЛІТЕРАТІ

"Про Захід"

1951 рік. Останнє сімейне фото Гасичів на подвір'ї будинку методистської церкви

ДО ВІДОМА! Відповідно до законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про оборону України», «Про мобілізаційну підготовку і мобілізацію», «Про правовий режим воєнного стану», указів Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», «Про загальну мобілізацію», постанов Кабінету Міністрів України «Порядок проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період», «Про затвердження Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів» з метою виконання розпорядження Ужгородської районної державної адміністрації – військової адміністрації від 02.02.2026 № 10 «Про здійснення заходів мобілізації людських і транспортних ресурсів на території району у лютому 2026 року» повідомляємо:

Від 1 лютого 2026 року на території міста Ужгород проводяться заходи щодо призову військовозобов'язаних на військову службу під час мобілізації. КЕРІВНИКАМ ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЕЗАЛЕЖНО ВІД ФОРМИ ВЛАСНОСТІ ЗГІДНО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЗАБЕЗПЕЧИТИ:
 видання наказів про проведення оповіщення резервістів та військовозобов'язаних на підставі розпоряджень РТЦК та СП;
 оповіщення через відповідальних осіб у робочий час працівників підприємства, установи, організації шляхом вручення повісток під їх особистий підпис;
 доставку оповіщених працівників шляхом їх перевезення від підприємства, установи, організації до відповідних відділів РТЦК та СП;
 подання у триденний строк до РТЦК та СП письмових повідомлень про результати оповіщення резервістами та військовозобов'язаними вимог законодавства, а також невідкладне подання письмових повідомлень про працівників, які відмовилися від отримання повісток, та працівників, які написали заяви про звільнення; здійснення на підприємстві, установі, організації інформаційного забезпечення призову резервістів та військовозобов'язаних на військову службу під час мобілізації.
Керівникам підприємств, установ, організацій міста (незалежно від форми власності) – власникам техніки (від яких вилучається техніка для потреб Збройних Сил України та інших військових формувань) забезпечити обслуговування визначеної техніки та поставку її технічно справною на збірні пункти в кількості та строки відповідно до вручених нарядів.

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міська рада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кадрами на вільні робочі місця:

- **логопед** – заробітна плати 8647 гривень. – Фахівець, який виявляє і виправляє порушення мови у дітей.
- **помічник вихователя** – заробітна плата 8647 гривень. – Фахівець, який бере участь в організації харчування дітей, допомагає вихователю під час одягання, умивання дітей, допомагає переодягатися до обіднього сну та інших заходів, супроводжує дітей на прогулянку.
- **молодша медична сестра (мол. мед. брат) (санітарка, санітарка-прибиральниця, санітарка-буфетниця та ін.)** – заробітна плата 15 000 гривень. – Здійснювати прибирання медичного центру, дотримання санітарно-гігієнічних норм і правил.
- **керівник гуртка** – заробітна плата 8647 гривень. – Шукаємо на роботу керівника гуртка 3D моделювання. Надання допомоги у навчальній діяльності, здійснює всі види методичної роботи відповідно

- до посади, навчального плану, складання плану роботи дитячого гуртка. Веде у встановленому порядку документацію гуртка, своєчасно надає роботодавцю звітні дані.
- **вантажник** – заробітна плата 25 000 гривень. – Виконувати дбайливе завантаження і вивантаження товару та розміщення його на складі. Дотримання правил розміщення товару на складі.
- **водій автотранспортних засобів** – заробітна плата 20 000 гривень. – Виконувати перевезення отримувачів транспортної послуги. Перевіряти технічний стан автомобіля перед виїздом по м. Ужгород та по області.
- **лаборант (ветеринарна медицина)** – заробітна плата 16 000 гривень. – Виконувати підготовку та стерилізацію лабораторного посуду з відповідним документуванням процесу. Приймати матеріал, який поступив на дослідження, зберігати його цілісність до завершення дослідження.

Звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського центру зайнятості: м. Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактний телефон: (0312) 40 01 26.

ГОРОСКОП

ОВЕН

Будь-які перепони зможете подолати без зусиль. Постарайтеся забезпечити собі комфортні умови, не поринати в суєту повсякденних турбот, спробуйте відновити душевну рівновагу.

ТЕЛЕЦЬ

Доволі успішний період. Життя виграватиме всіма барвами і даруватиме тільки позитив. Можете розраховувати на втілення найважливіших задумів.

БЛИЗНЯТА

Сприятливий період для ініціативних. Єдина пересторога – бережіться прихованих підступів недоброчливців, будьте пильними. І головне – точно визначте, чого саме ви прагнете.

РАК

Підвищення життєвого тону і неабияка енергійність наступного тижня спонукатимуть до активних дій. Спрямувавши їх у потрібне річище, можете розраховувати на успіх.

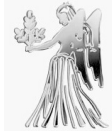
ЛЕВ

Тиждень здійснення бажань і насичення приємними емоціями. На вас також очікують великі справи, а успіх цілковито залежатиме від вашої відповідальності та самоорганізації.

ДІВА

Період буде не найпростішим. Представники знаку ризикують стати жертвою шахраїв або виявитися причетними до неприємної авантюри. Будьте пильними, аби не потрапити в тенета оманливих ілюзій.

ТЕРЕЗИ

Слід зосередитися лише на тій роботі, що здатна втілитись у реальний результат. Занурення в нездійсненне може принести тільки розчарування та невдоволення собою.

СКОРПІОН

Спостерігатиметься активізація спілкування, отримання й опрацювання нової важливої інформації. Переповнення новими цікавими ідеями спонукатиме вас до звершень в основній сфері діяльності.

СТРИЛЕЦЬ

Довіряючись інтуїції, зможете знайти правильні рішення в будь-яких питаннях і розгадати найзаплутаніші ребуси життєвого виру. У спілкуванні намагайтеся йти на поступки – конфронтація тепер недоречна.

КОЗОРІГ

Творчий підйом і гарний настрій не залишатимуть вас увесь тиждень – скористайтеся цим вдалим поєднанням. Ваші ідеї знаходять підтримку, успішно реалізуються всі плани.

ВОДОЛІЙ

Спад життєвого тону викликати небажану роботу будь-які справи. Мабуть, так і доведеться вчинити – відкласти все важливе на потім і поринути в ейфорію бездіяльності.

РИБИ

Доведеться працювати не покадаючи рук, щоб устигнути впоратися з завданнями, які постануть перед вами. За умови відповідального ставлення до справ ви неодмінно досягнете успіху.

ВИЙШЛА КНИЖКА ПРО БІБЛІОТЕКИ ЗАКАРПАТТЯ

До 80-річчя Закарпатської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Ф. Потушняка

Днями в Ужгороді вийшов друком збірник матеріалів конференції «Портрет бібліотек Закарпаття в часі трансформацій», яку Закарпатська обласна універсальна наукова бібліотека ім. Ф. Потушняка провела у вересні 2025 року. Це вже шоста книжка з осмисленням бібліотечної справи Закарпаття, яку підготувала обласна бібліотека до своїх ювілеїв.

Понад 170-сторінкове видання містить 21 статтю бібліотечних фахівців з центральних бібліотек України, обласних книго-

збірень та об'єднаних громад Закарпаття. У статтях відображається стан бібліотечного сьогодення, здобутків, змін і проблем за останнє п'ятиріччя. Темі статей стосуються історії бібліотек, формування фондів, проєктної та видавничої діяльності, впливу війни, децентралізації на бібліотечні установи, трансформації соціокультурної роботи, цифрової освіти тощо.

Відкриває збірник вітальне слово генерального директора Національної бібліотеки України ім. Я. Мудрого Олега Сербіна. На сторінках збірника опубліковане порівняльна стаття заступниці генерального директора Національної бібліотеки України ім. Я. Мудрого Наталії Розколупи, яка проаналізувала деякі аспекти функціонування бібліотек Закарпаття

на фоні публічних бібліотек України та Європи. Видавнича робота Закарпатської ОУНБ ім. Ф. Потушняка стала об'єктом кількох досліджень науковців Національної наукової бібліотеки ім. В. Вернадського – Сидора Кіраля, Валентини Жовтобрюх, Світлани Дзюбич. Сторінки історії та сучасності головних бібліотек Закарпаття висвітлює директорка Закарпатської ОУНБ, Наукової бібліотеки УЖНУ та Закарпатської ОДЮБ – Олена Канока, Марія Медведь, Валентина

Чіка (у співавторстві з Тетяною Вудмаскою).

Читачам буде цікаво понайтися із проблемами поповнення фондів і незначними тенденціями його покращення в статті Галини Ковальчук. Про проєктну роботу, яка дає нове дихання для роботи бібліотек, за останні роки розповідають у своїх статтях Мар'яна Грігаш і Любов Толстова. Окрема стаття присвячена відеопроєктам як способу трансформації соціокультурної роботи обласної бібліотеки ім. Ф. Потушняка (Богдани Довбуш). Про впровадження освітнього проєкту «Бібліотеки-хаби цифрової освіти» в Закарпатті йдеться у статті його координаторки Надії Яблонської. Участь бібліотек області в меморіалізації полеглих героїв-краян досліджено у статті Іванни Когутич-Гаврош та Маргарити Бадиди. Про традиції та інновації в науково-методичній роботі – у статті Оксани Січ.

Видання доповнено оглядом мережі бібліотек області, зробленого на основі матері-

лу збірника «Бібліотеки Закарпаття в дзеркалі статистики» (2024 рік), який підготувала ветеран бібліотечної справи Закарпаття Людмила Григаш. Крім цього, у книжці детально висвітлено діяльність бібліотек Ужгорода (стаття Людмили Ленарт), бібліотек Виноградівської територіальної громади (Мар'яна Марушка), Хустської публічної бібліотеки (Ірина Печениця), бібліотек Центральної бібліотечної системи Мукачівської ТГ (Мирослава Хруник), Свалявської публічної бібліотеки (Марія Бітлянин) та роботу Співки угорських бібліотекарів Закарпаття (Єва Варга).

Останній розділ видання доповнений фотографіями із життя бібліотек краю за останнє 5-річчя.

Книжка «Портрет бібліотек Закарпаття в часі трансформацій» доступна в головних бібліотеках України й області та в електронному форматі на сайті Закарпатської ОУНБ ім. Ф. Потушняка.

Іванка Когутич

АНЕКДОТИ

Робота не вовк – у ліс не втече. А раптом втече? Чи все-таки не втече?...

Так за роздумами та мріями й проходить робочий день.

Для коханої жінки нічого не шкода, поки їй нічого не потрібно.

Можна нескінченно довго дивитися на три речі за ціною двох, запитуючи: «І для чого я це купив?!».

Здоров'я – це відсутність знань про свої захворювання.

На м'ясокомбінаті розпочали виробництво вегетаріанської вирізки. Вирізку роблять із газетних статей про здорове харчування.

Тільки у слабкої жінки чоловік у всьому винен. У сильної жінки чоловіка ще й покарано.

Голоси тарганів у голові молодій дівчині ще не зміцніли,

тому їхній шепіт про купівлю нових сукні та сумочки вона сприймає за свої думки.

– Дивилася "Красуня і чудовисько"... І знаєш, я б тебе покохала, навіть якби ти був чудовиськом.

– Я б тебе теж покохав, якби ти була красунею.

– Говорять, що ходити босоніж корисно для здоров'я.

– Це правда. Бо коли я ранком прокидаюся у взутті, у мене страшенно болить голова.

– І навіщо я пила?!...

– Моня, і чому ти завжди зі мною сперечаєшся?

– Та не сперечаюся я з тобою... – Ось знову!

– І де ви таких дурнів знаходите?

– А цим у нас відділ кадрів займається.

Чоловіки – вони, як книги: бувають нудні, бувають цікаві, а буває, у них гроші заховані.

– Сиджу сьогодні, роздивляюся пальці і думаю. Чому ж безіменний? Якщо безіменний, треба його назвати! Тепер у мене Великий палець, Вказівний, Середній, Настя та Мізинчик. І як я раніше жила?

Якщо Сатана має вила, а Смерть – косу, то чи не означає це, що сільське господарство є основною галуззю в потойбічному світі?

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678

у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427

Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.

Тираж 1050 екз. Замовлення № 216.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Гонорар виплачується тільки за замовленим матеріалом. • Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.